

Međunarodni sud za krivično
gonjenje lica odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-95-13/1-ES
Datum: 5. juli 2011.
Original: engleski

PREDSEDNIK MEĐUNARODNOG SUDA

Rešava: **sudija Patrick Robinson, predsednik**

Sekretar: **g. John Hocking**

Odluka od: **5. jul 2011.**

TUŽILAC

protiv

VESELINA ŠLJIVANČANINA

POVERLJIVO

ODLUKA PREDSEDDNIKA O PREVREMENOM PUŠTANJU VESELINA ŠLJIVANČANINA NA SLOBODU

Tužilaštvo:

g. Serge Brammertz

Branioci Veselina Šljivančanina:

g. Novak Lukić

g. Stéphane Bourgon

1. Međunarodni sud za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) primio je zahtev za prevremeno puštanje na slobodu g. Veselina Šljivančanina, koji je trenutno pritvoren u Pritvorskoj jedinici Ujedinjenih nacija (dalje u tekstu: PJUN).

A. Kontekst

2. Dana 1. aprila 2011. godine, branioci Veselina Šljivančanina su podneli zahtev za njegovo prevremeno puštanje na slobodu na osnovu člana 28 Statuta Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Statut), pravila 124 i 125 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik) i paragrafa 2 Uputstva za rad prilikom rešavanja po molbama za pomilovanje, ublažavanje kazne i prevremeno puštanje na slobodu lica koja je osudio Međunarodni sud (dalje u tekstu: Uputstvo).¹ Gospodin Šljivančanin tvrdi da od 19. juna 2011. godine ispunjava uslove za prevremeno puštanje na slobodu nakon što je izdržao dve trećine svoje zatvorske kazne.²

3. Na osnovu paragrafa 2(a), 3(b) i 4 Uputstva, sekretar mi je 16. maja 2011. dostavio izveštaj koji je podneo PJUN u vezi s vladanjem g. Šljivančanina u pritvoru, od 18. aprila 2011. godine, te izveštaj o psihičkom zdravstvenom stanju i odgovarajuću izjavu o saglasnosti za njegovo dostavljanje koju je potpisao g. Šljivančanin, od 16. maja 2011.³

4. Na osnovu paragrafa 3(c) Uputstva, sekretar mi je 16. maja 2011. dostavio memorandum tužioca u kom se govori o tome u kojoj meri je g. Šljivančanin sarađivao s Tužilaštvom.⁴

5. Svi gorenavedeni materijali dostavljeni su g. Šljivančaninu 24. maja 2011.⁵

6. Sekretar je 27. maja 2011. godine dostavio meni i g. Šljivančaninu memorandum u kom se ispravljaju podaci o broju dana koje je g. Šljivančanin proveo u PJUN prema stanju od 18. aprila 2011.⁶

¹ IT/146/Rev.3, 16. septembar 2010.

² *Tužilac protiv Veselina Šljivančanina*, predmet br. IT-95-13/1-R.1, Zahtev u ime Veselina Šljivančanina za prevremeno puštanje na slobodu, 31. mart 2011, par. 14 (dalje u tekstu: Zahtev za prevremeno puštanje na slobodu).

³ Memorandum sekretara predsedniku, 16. maj 2011. (dalje u tekstu: Memorandum od 16. maja 2011).

⁴ Memorandum od 16. maja 2011. (Memorandum tužioca koji se odnosi na saradnju g. Šljivančanina s Tužilaštvom, od 7. aprila 2011).

7. Na osnovu člana 5 Uputstva, Sekretarijat mi je 1. juna 2011. dostavio odgovor g. Šljivančanina.⁷

B. Postupak pred Međunarodnim sudom

8. Prvobitna optužnica protiv g. Šljivančanina zavedena je 7. novembra 1995.⁸ Izmenjene optužnice su potvrđene 3. aprila 1996,⁹ 2. decembra 1997,¹⁰ 28. avgusta 2002,¹¹ 9. februara 2004.¹² i 26. avgusta 2004.¹³ Dana 15. novembra 2004,¹⁴ podignuta je konačna optužnica u kojoj je tužilaštvo navelo da g. Šljivančanin – kao major, a kasnije pukovnik Jugoslovenske narodne armije (dalje u tekstu: JNA) – snosi individualnu krivičnu odgovornost po članu 7(1) ili, alternativno, po članu 7(3) Statuta za zločine protiv čovečnosti progon, istrebljivanje, ubistvo, mučenje, nehumana dela i za ratne zločine ubistva, mučenja i okrutnog postupanja nad Hrvatima i drugim nesrbima koji su se nalazili u vukovarskoj bolnici posle pada Vukovara.¹⁵

9. Dana 13. juna 2003. godine, g. Šljivančanin je predat pod nadzor Međunarodnog suda i pritvoren u PJUN.¹⁶

10. Pretresno veće je u Presudi od 27. septembra 2007. na osnovu člana 7(1) Statuta izreklo g. Šljivančaninu osuđujuću presudu po jednoj tački optužnice za progon kao kršenje zakona ili običaja ratovanja, po članu 3 Statuta, zbog pomaganja i podržavanja mučenja ratnih zarobljenika u hangaru na Ovčari 20.novembra 1991.¹⁷ Gospodinu Šljivančaninu je izrečena kazna zatvora u trajanju od 5 godina, u koju mu je uračunato vreme provedeno u pritvoru od 13. juna 2003. godine.¹⁸

⁵ Memorandum šefa kabineta sekretara Suda upućen g. Šljivančaninu, 24. maj 2011. (dalje u tekstu: Memorandum od 24. maja 2011).

⁶ Memorandum sekretara upućen predsedniku, 27. maj 2011. (dalje u tekstu: Memorandum od 27. maja 2011.).

⁷ Memorandum sekretara upućen predsedniku, 1. jun 2011. (dalje u tekstu: Memorandum od 1. juna 2011.).

⁸ *Tužilac protiv Mileta Mrkšića i drugih*, predmet br. IT-95-13-I, Optužnica, 7. novembar 1995.

⁹ *Tužilac protiv Mileta Mrkšića i drugih*, predmet br. IT-95-13a-I, Optužnica, 1. april 1996.

¹⁰ *Tužilac protiv Mileta Mrkšića i drugih*, predmet br. IT-95-13a-PT, Izmenjena optužnica, 2. decembar 1997.

¹¹ *Tužilac protiv Mileta Mrkšića i drugih*, predmet br. IT-95-13/1-PT, Druga izmenjena optužnica, 28. avgust 2002.

¹² *Tužilac protiv Mileta Mrkšića i drugih*, predmet br. IT-95-13/1-PT, Objedinjena izmenjena optužnica, 9. februar 2004.

¹³ *Tužilac protiv Mileta Mrkšića i drugih*, predmet br. IT-95-13/1-PT, Druga modifikovana objedinjena izmenjena optužnica, 26. avgust 2002.

¹⁴ *Tužilac protiv Mileta Mrkšića i drugih*, predmet br. IT-95-13/1-PT, Treća objedinjena izmenjena optužnica, 15. novembar 2004. (dalje u tekstu: Konačna optužnica).

¹⁵ Konačna optužnica, par. 28-48.

¹⁶ *Tužilac protiv Mileta Mrkšića i drugih*, predmet br. IT-95-13/1-T, Presuda, 27. septembar 2007, par. 709 (dalje u tekstu: Prvostepena presuda).

¹⁷ Prvostepena presuda, par. 715.

¹⁸ Prvostepena presuda, par. 716.

11. Žalbeno veće je 5. maja 2009. godine poništilo oslobađajuću presudu g. Šljivančaninu za pomaganje i podržavanje ubistva ratnih zarobljenika,¹⁹ prihvativši argument tužilaštva da je g. Šljivančanin znao da su Teritorijalna odbrana i paravojne jedinice u stanju da vrše ubistva i da, ako ne budu preduzete nikakve mere, postoji stvarna verovatnoća da dođe do eskalacije nasilja.²⁰ Žalbeno veće je izreklo g. Šljivančaninu osuđujuću presudu po članovima 3 i 7(1) Statuta za pomaganje i podržavanje ubistva 194 lica putem nečinjenja.²¹ Žalbeno veće je povećalo kaznu izrečenu g. Šljivančaninu na 17 godina zatvora, u koje mu se na osnovu pravila 101(C) uračunava vreme provedeno u pritvoru PJUN.²²

12. Presudom Žalbenog veća po preispitivanju od 8. decembra 2010. godine poništена je dodatna osuđujuća presuda za pomaganje i podržavanje ubistva 194 ratna zarobljenika,²³ pošto je dokazano da je dokaz za koji se ranije smatralo da nije pouzdan sada pouzdan, te da je tako dokazana nova činjenica.²⁴ Žalbeno veće je smatralo da poništenje dodatne osuđujuće presude za pomaganje i podržavanje ubistva 194 ratna zarobljenika predstavlja značajno smanjenje krivične odgovornosti g. Šljivančanina i iziskuje preinačenje kazne.²⁵ Žalbeno veće je poništilo kaznu zatvora u trajanju od 17 godina zatvora koja je izrečena g. Šljivančaninu i izreklo kaznu zatvora u trajanju od 10 godina, u koju mu se na osnovu pravila 101(C) Pravilnika uračunava vreme provedeno u pritvoru PJUN.²⁶

C. Merodavno pravo

13. Shodno članu 28 Statuta, ako prema važećim pravnim propisima države u kojoj osuđenik izdržava kaznu zatvora on ima pravo na pomilovanje ili ublažavanje kazne, ta država mora o tome obavestiti Međunarodni sud, a predsednik Međunarodnog suda, nakon što se posavetuje sa sudijama, donosi odluku na temelju interesa pravde i opštih pravnih načela. Pravilo 123 Pravilnika odražava član 28, a pravilo 124 Pravilnika predviđa da, prilikom utvrđivanja da li je primereno osuđenog pomilovati ili mu ublažiti kaznu, predsednik, između ostalog, uzima u obzir težinu krivičnog dela ili krivičnih dela za koje je zatvorenik osuđen, postupak prema

¹⁹ *Tužilac protiv Mileta Mrkšića i drugih*, predmet br. IT-95-13/1-A, Presuda, 5. maj 2009. (dalje u tekstu: Drugostepena presuda), par. 103, 418.

²⁰ Drugostepena presuda, par. 101.

²¹ Drugostepena presuda, par. 101.

²² Drugostepena presuda, par. 419 i str. 170.

²³ *Tužilac protiv Šljivančanina*, predmet br. IT-95-13/1-R.1, Presuda, 8. decembar 2010. (dalje u tekstu: Presuda po preispitivanju), par. 32-33, 37.

²⁴ Presuda po preispitivanju, par. 30-31.

²⁵ Presuda po preispitivanju, par. 36.

²⁶ Presuda po preispitivanju, par. 37.

zatvorenicima u sličnoj situaciji, u kolikoj mjeri je zatvorenik pokazao da se rehabilitovao, kao i eventualnu značajnu saradnju zatvorenika s tužiocem.

14. Iako Statut, Pravilnik i Uputstvo ne predviđaju situaciju u kojoj je neko osuđeno lice pritvoreno u PJUN, a ne u nekoj od država izvršenja, uslove za dopuštenost razmatranja pomilovanja ili ublažavanja kazne treba primenjivati podjednako na sva lica kojima je Međunarodni sud izrekao osuđujuću presudu i kaznu, a to da li lica koja su pritvorena u PJUN ispunjavaju takve uslove mora se utvrđivati upućivanjem na ekvivalentne uslove za dopuštenost koje utvrđuju države izvršenja.²⁷

D. Diskusija

15. Prilikom donošenja odluke o tome da li je primereno odobriti prevremeno puštanje na slobodu, posavetovao sam se sa sudijama Kolegijuma i stalnim sudijama veća koja su izrekla kazne, koji su još uvek sudije Međunarodnog suda.

1. Težina zločina

16. Član 125 Pravilnika mi nalaže da uzmem u obzir težinu počinjenih zločina.

17. Gospodin Šljivančanin je proglašen krivim za pomaganje i podržavanje, putem nečinjenja, mučenja oko 200²⁸ ratnih zarobljenika u hangaru na Ovčari.²⁹ Uprkos tome što je bio odgovoran za bezbednost ratnih zarobljenika i što je posetio Ovčaru u vreme kada su oni bili zlostavljeni, g. Šljivančanin nije učinio ništa da zaustavi premlaćivanja.³⁰ Gospodin Šljivančanin je "propustio da izda odgovarajuća uputstva vojnim policajcima koji su stražarili nad zarobljenicima i propustio je da obezbedi, pa čak i da zatraži, njihovo pojačanje, što je spadalo u njegove mogućnosti i ovlašćenja".³¹ Iz navedenih razloga, Pretresno veće je utvrdilo da je g. Šljivančanin krivično odgovoran za pomaganje i podržavanje mučenja ratnih zarobljenika u hangaru na Ovčari, putem nečinjenja, na osnovu članova 3 i 7(1) Statuta.³²

²⁷ *Tužilac protiv Johana Tarčulovskog*, predmet br. IT-04-82-ES, Odluka predsednika u vezi s prevremenim puštanjem na slobodu Johana Tarčulovskog, 23. jun 2011, par. 10; *Tužilac protiv Milana Gvere*, predmet br. IT-05-88-ES, Odluka predsjednika u vezi s privremenim puštanjem na slobodu Milana Gvere, 28. jun 2010, par. 7; *Tužilac protiv Milorada Krnojelca*, predmet br. IT-97-25-ES, Odluka predsjednika po molbi Milorada Krnojelca za pomilovanje ili ublažavanje kazne, 21. jun 2005, par. 5; *Tužilac protiv Miroslava Kvočke*, predmet br. IT-98-30/1-A, Odluka po zahtjevu za pomilovanje ili ublažavanje kazne, 30. mart 2005, par. 4.

²⁸ Prvostepena presuda, par. 526-527.

²⁹ Prvostepena presuda, par. 715; v. Drugostepena presuda, Dispositiv; v. Presuda po preispitivanju, Dispositiv.

³⁰ Prvostepena presuda, par. 690.

³¹ *Ibid.*

³² Prvostepena presuda, par. 715.

Međutim, nije utvrđeno da je g. Šljivančanin u to vreme znao ili predviđao da će ratni zarobljenici biti pogubljeni.³³ Po mišljenju Pretresnog veća, okolnosti njegovog ponašanja koje su dovele do izricanja osuđujuće presude "ukazuju na njegov propust da dela kako bi ratne zarobljenike za koje je bio neposredno odgovoran zaštitio od teškog protivpravnog zlostavljanja" i to se "naročito negativno odražava na njega kao ličnost i kao starešinu".³⁴

18. Žalbeno veće je konstatovalo da "težin[a] zločina, a naročito posledice mučenja po žrtve i njihove porodice, naročito ranjiv položaj zarobljenika, i veoma velik broj žrtava" navode na zaključak "da je kazna zatvora u trajanju od pet godina nerazumna utoliko što se može zaključiti da je Pretresno veće moralo propustiti da na odgovarajući način primeni svoje diskreciono ovlašćenje".³⁵ U Presudi po preispitivanju Žalbenog veća, Žalbeno veće je ponovo primetilo da pomaganje i podržavanje mučenja oko 200 ratnih zarobljenika od strane g. Šljivančanina predstavlja krajnje težak zločin.³⁶

19. Na osnovu gorenavedenog, mišljenja sam da su zločini g. Šljivančanina veoma teški i da ovaj faktor govori protiv njegovog prevremenog puštanja na slobodu.

2. Postupak prema zatvorenicima u sličnoj situaciji

20. Napominjem da će oko 20. juna 2011. godine g. Šljivančanin iza sebe imati približno 2.434 dana koje je izdržao u pritvoru u Beogradu i PJUN, što predstavlja dve trećine zatvorske kazne koju mu je izreklo Žalbeno veće.³⁷ Praksa je Međunarodnog suda da ispunjenje uslova za privremeno puštanje na slobodu osuđenika razmatra tek kada oni izdrže dve trećine svoje kazne.³⁸ Napominjem da osuđeno lice koje izdrži dve trećine svoje kazne samo ispunjava uslove za prevremeno puštanje na slobodu, a ne stiče pravo na takvo puštanje.

³³ Prvostepena presuda, par. 691.

³⁴ Prvostepena presuda, par. 704.

³⁵ Drugostepena presuda, par. 413.

³⁶ Presuda po preispitivanju, par. 36.

³⁷ V. Memorandum od 27. maja 2011. Nezavisnim računanjem je utvrđeno da će g. Šljivančanin izdržati dve trećine svoje kazne 20. juna 2011, a ne 19. juna 2011. kako se tvrdilo. V. Memorandum od 1. juna 2011. (Pismeni odgovor branioca g. Šljivančanina upućen predsedniku, 30. maj 2011).

³⁸ *Tužilac protiv Johana Tarčulovskog*, predmet br. IT-04-82-ES, Odluka predsednika u vezi s privremenim puštanjem na slobodu Johana Tarčulovskog, 23. jun 2011, par.13; *Tužilac protiv Blagoja Simića*, predmet br. IT-95-9-ES, Odluka predsjednika u vezi s prijevremenim puštanjem Blagoja Simića na slobodu, 15. februar 2011, par. 20; *Tužilac protiv Darka Mrđe*, predmet br. IT-02-59-ES, Odluka predsjednika Suda u vezi s prijevremenim puštanjem Darka Mrđe na slobodu, 1. februar 2011, par. 15; *Tužilac protiv Ivice Rajića*, predmet br. IT-95-12-ES, Odluka predsjednika Suda u vezi s prijevremenim puštanjem Ivice Rajića na slobodu, 31. januar 2011, par. 14; *Tužilac protiv Zorana Žigića*, predmet br. IT-98-30/1-ES, Odluka predsjednika u vezi s prijevremenim puštanjem na slobodu Zorana Žigića, 8. novembar 2010, par. 12; *Tužilac protiv Haradina Bale*, predmet br. IT-03-66-ES, Odluka po zahtevu Haradina Bale za skraćenje kazne, 15. oktobar 2010, par. 14; *Tužilac protiv Momčila Krajišnika*, predmet br. IT-00-39-ES, Odluka predsjednika u vezi s prijevremenim puštanjem na slobodu Momčila Krajišnika, 26. jul 2010, par. 14; *Tužilac protiv Milana Gvere*, predmet br. IT-05-88-ES,

21. Uzimajući u obzir postupak prema zatvorenicima u sličnoj situaciji, mišljenja sam da vreme koje je g. Šljivančanin izdržao u zatvoru govori u prilog njegovom prevremenom puštanju na slobodu.

3. U kolikoj meri je zatvorenik pokazao da se rehabilitovao

22. Pravilo 125 Pravilnika predviđa da predsednik uzme u obzir u kolikoj meri je zatvorenik pokazao da se rehabilitovao. U paragrafu 3(b) Uputstva navodi se da Sekretarijat mora zatražiti izveštaje i primedbe od odgovarajućih vlasti države u kojoj se izdržava kazna o vladanju osuđene osobe tokom izdržavanja zatvorske kazne.

23. Primio sam na znanje memorandum zamenika upravnika PJUN od 18. aprila 2011, u kom se navodi da se "g. Šljivančanin sve vreme s poštovanjem odnosio prema upravi i osoblju jedinice i pridržavao se Pravilnika o pritvoru i uputstava pritvorskih službenika".³⁹ Zamenik upravnika objašnjava da se g. Šljivančanin valjano prilagodio pritvorskom načinu života i u potpunosti učestvovao u programu i dosledno održavao dobre odnose sa "širokom grupom" ostalih pritvorenika.⁴⁰ Gospodin Šljivančanin takođe "redovno pomaže u biblioteci i veoma je angažovan u reorganizaciji objekta za dobrobit svih pritvorenika".⁴¹ Zamenik upravnika dalje navodi da se g. Šljivančanin teško pomirio s uvećanom kaznom posle žalbe i preispitivanja, ali je ostajao psihički uravnotežen u svakoj drugoj prilici i bio sposoban da održi svoju emocionalnu stabilnost ostavši u dobrom odnosima sa članovima porodice.⁴²

24. Paragraf 3(b) Uputstva predviđa izveštaje država izvršenja o duševnom stanju osuđenog lica tokom boravka u zatvoru. Službeni lekar PJUN je dostavio pismo od 18. aprila 2011, u kom se navodi da je nakon što je obavio pregled zaključio da g. Šljivančanin nema nikakvih

Odluka predsjednika u vezi s prijevremenim puštanjem na slobodu Milana Gvere, 28. jun 2010, par. 8; *Tužilac protiv Duška Sikirice*, predmet br. IT-95-8-ES, Odluka predsjednika Suda o prijevremenom puštanju na slobodu Duška Sikirice, 21. jun 2010, par. 13; *Tužilac protiv Dragana Zelenovića*, Odluka predsjednika po molbi za pomilovanje ili ublažavanje kazne Dragana Zelenovića, 10. jun 2010, par. 13; *Tužilac protiv Darija Kordića*, predmet br. IT-95-14/2-ES, Odluka predsjednika po molbi za pomilovanje ili ublažavanje kazne Darija Kordića, 13. maj 2010, par. 12; *Tužilac protiv Mlađe Radića*, predmet br. IT-98-30/1-ES, Odluka predsjednika po molbi za pomilovanje ili ublažavanje kazne Darija Kordića, 13. maj 2010, par. 13; *Tužilac protiv Mitra Vasiljevića*, predmet br. IT-98-32-ES, Javna redigovana verzija Odluke predsjednika po molbi za pomilovanje i ublažavanje kazne Mitra Vasiljevića, 12. mart 2010, par. 14; *Tužilac protiv Dragana Jokića*, predmet br. IT-02-60-ES & IT-05-88-R.77.1-ES, Javna redigovana verzija Odluke predsjednika po molbi za pomilovanje i ublažavanje kazne Dragana Jokića od 8. decembra 2010, par. 14; *Tužilac protiv Biljane Plavšić*, predmet br. IT-00-39 & 40/1-ES, Odluka predsjednika Suda po molbi za pomilovanje gde Plavšić ili ublažavanje njene kazne, 14. septembar 2009, par. 10.

³⁹ Memorandum od 16. maja 2011. (Memorandum PJUN u vezi s ponašanjem g. Šljivančanina u pritvoru od 18. aprila 2011).

⁴⁰ Ibid.

⁴¹ Ibid.

⁴² Ibid.

psihičkih ili psihijatrijskih problema.⁴³ Službeni lekar je dodao da je, "kao i kod svih pritvorenih lica, stanje svesti g. Šljivančanina pod uticajem boravka u zatvoru. Imao je određenih problema u vezi s proglašavanjem presude; koji su uspešno otklonjeni".⁴⁴

25. Ukoliko bude pušten na slobodu, g. Šljivančanin planira da živi sa svojom porodicom.⁴⁵ On je sve vreme boravka u zatvoru održavao dobre odnose sa članovima porodice.⁴⁶ Prema tome, porodica g. Šljivančanina ostaje ujedinjena i očekuje se da će pružiti potrebnu "porodičnu atmosferu i stabilnost i tako olakšati njegovu društvenu rehabilitaciju".⁴⁷ Pored toga, podsećam da je Pretresno veće primetilo da se g. Šljivančanin posle svog odlaska iz JNA uspešno integrisao u civilni život.⁴⁸

26. Gospodin Šljivančanin u svojoj molbi za prevremeno puštanje na slobodu takođe izražava "kajanje za stravične događaje koji su se desili ne samo u Vukovaru, nego širom teritorija bivše Jugoslavije".⁴⁹ On tvrdi da "njegovo učešće u ratu nije nikada bilo nacionalno motivisano".⁵⁰ Primećujem da g. Šljivančanin izražava saosećanje sa žrtvama sukoba u bivšoj Jugoslaviji, naročito u Vukovaru, ali ne izražava kajanje za svoja krivična dela, budući da ne povezuje sudbinu žrtava sa sopstvenim radnjama.

27. Na osnovu gorenavedenog, smatram da je g. Šljivančanin pokazao određene znakove rehabilitacije, što ide u prilog njegovom puštanju na slobodu.

4. Značajna saradnja s tužilaštvom

28. Pravilo 125 Pravilnika predviđa da predsednik uzme u obzir eventualnu značajnu saradnju zatvorenika s tužiocem MKSJ. U paragrafu 3(c) Uputstva navodi se da sekretar mora zatražiti od tužioca da pripremi detaljan izvještaj o eventualnoj saradnji osuđene osobe sa Tužilaštvom i značaju te saradnje.

29. Tužilac je 7. aprila 2005. godine dostavio memorandum u kom navodi da g. Šljivančanin nije sarađivao s tužilaštvom tokom suđenja, žalbenog postupka ili izvršenja kazne. Gospodin Šljivančanin tvrdi da je u značajnoj mjeri sarađivao s tužilaštvom time što je

⁴³ Memorandum od 16. maja 2011. (Izjava službenog lekara PJUN od 16. maja 2011).

⁴⁴ Ibid.

⁴⁵ Molba za prevremeno puštanje na slobodu, par. 27.

⁴⁶ Memorandum od 16. maja 2011. (Memorandum PJUN u vezi s vladanjem g. Šljivančanina u pritvoru od 18. aprila 2011)

⁴⁷ Molba za prevremeno puštanje na slobodu, par. 28.

⁴⁸ Prvostepena presuda, par. 705; Molba za prevremeno puštanje na slobodu, par. 29.

⁴⁹ Molba za prevremeno puštanje na slobodu, par. 36.

dao saglasnost da se pretresni postupak nastavi u njegovom odsustvu dok je bio na operaciji.⁵¹ Iako je pristanak g. Šljivančanina da se suđenje nastavi u njegovom odsustvu doprineo efikasnom napredovanju postupka, on ne predstavlja saradnju s tužilaštvom. Čak i kada bi se mogao smatrati saradnjom s tužilaštvom, ne može se smatrati značajnom saradnjom.

30. Ukupno uzevši, smatram faktor saradnje neutralnim.

5. Zaključak

31. Uzevši sve gorenavedeni u obzir i razmotrivši faktore koji su navedeni u pravilu 125 Pravilnika, smatram da, iako je težina krivičnih dela g. Šljivančanina velika, vreme koje je on proveo u pritvoru i činjenica da je on pokazao da se u određenoj meri rehabilitovao idu u prilog njegovom puštanju na slobodu. Stoga sam mišljenja da g. Šljivančaninu treba odobriti prevremeno puštanje na slobodu.

32. Napominjem da moje kolege jednoglasno dele moje mišljenje da g. Šljivančaninu treba odobriti prevremeno puštanje na slobodu.

⁵⁰ *Ibid.*

⁵¹ Molba za prevremeno puštanje na slobodu, par. 42; Memorandum od 1. juna 2011. (Pismeni odgovor branioca g. Šljivančanina od 30. maja 2011).

E. Dispozitiv

33. Iz gorenavedenih razloga i na osnovu člana 28 Statuta, pravila 124 i 125 Pravilnika i paragrafa 8 Uputstva, g. Šljivančaninu se ovim ODOBRAVA prevremeno puštanje na slobodu i on će biti pušten iz pritvora Međunarodnog suda čim to bude praktično izvodljivo i čim administrativne procedure budu okončane.

34. Sekretar se ovim UPUĆUJE da ukine poverljivi status ove odluke čim g. Veselin Šljivančanin bude pušten na slobodu.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavna engleska verzija.

/potpis na originalu/
sudija Patrick Robinson,
predsednik

Dana 5. jula 2011.
U Hagu,
Holandijska

[pečat Međunarodnog suda]